

Bibeltekster til temaet 'kærlighed' (2)

Samaritaneren

(Lukasevangeliet kap. 10 vers 25-37)

²⁵ En mand rejste sig op. Han var skriftklog og ekspert i Guds lov, og han ville udfordre Jesus. »Rabbi, hvad skal jeg gøre for at få det evige liv?« spurgte han. ²⁶ »Hvad står der om det i loven?« sagde Jesus. »Hvordan mener du, den skal forstås?«

²⁷ »Du skal elske Gud af hele dit hjerte og hele din sjæl, med hele din styrke og hele din forstand, og du skal elske andre på samme måde, som du elsker dig selv,« svarede manden. ²⁸ »Det er helt rigtigt,« sagde Jesus. »Gør det, og så vil du få det evige liv.« ²⁹ Men manden ville retfærdiggøre sig og blev ved: »Jamen man kan da ikke elske alle andre. Hvad menes der med andre?« spurgte han.

³⁰ Jesus fortalte en historie: »Der var engang en mand, der var på vej fra Jerusalem til Jeriko, da han blev overfaldet af røvere. De rev tøjet af ham, gennembankede ham og efterlod ham halvdød ved vejen. ³¹ Tilfældigvis kom der en præst forbi. Han så ham godt, men gik i en stor bue udenom. ³² Det samme gjorde en tempeltjener lidt senere. Da han så ham, gik han også udenom. ³³ Men så kom der en af vores fjender, en mand fra Samaria, der var ude at rejse. Da han så den halvdøde mand, fik han ondt af ham. ³⁴ Han gik hen til ham, rensede hans sår med olie og vin og forbandt ham. Så løftede han manden op på sit eget æsel og gik selv ved siden af, til de kom til en kro, hvor han tog sig af ham. ³⁵ Næste morgen betalte han kroværten to denarer. ›Tag dig godt af ham,‹ sagde samaritaneren. ›Hvis det bliver dyrere, skal jeg nok betale resten på tilbagevejen.‹«

³⁶ Så spurgte Jesus den skriftkloge: »Hvem af de tre viste sig som et medmenneske og gjorde det, der står i Guds lov, da manden var blevet overfaldet?« ³⁷ »Ham, der hjalp ham,« svarede den skriftkloge. »Så skal du gøre det samme som ham,« sagde Jesus.

Hvor du går hen, dér går jeg også hen

(Ruths Bog kap. 1 vers 1-18)

¹ I ældgamle dage, før man havde konger i Israel, kom der hungersnød i landet. Derfor flygtede en mand med sin kone og to sønner fra Betlehem i Juda. ² Manden hed Elimelek, hans kone Noomi, og sønnerne hed Maklon og Kiljon. De var fra Efrat-slægten i Betlehem, og de slog sig ned som fremmede i landet Moab. ³ Men Elimelek døde, og Noomi blev alene med de to sønner.

⁴ Sønnerne giftede sig senere med to kvinder fra landet Moab, Orpa og Ruth. De boede alle i Moab i de næste ti år, ⁵ men Maklon og Kiljon døde også, så Noomi nu hverken havde mand eller børn. ⁶ Men hun havde hørt, at Gud havde sørget for, at der igen var mad til hans folk i Juda, og derfor drog hun hjem, og hendes svigerdøtre tog med.

⁷ Da de var på vej, sagde Noomi til svigerdøtrene: ⁸ »Tag I nu hjem til jeres mødre. I har taget jer godt af jeres mænd og af mig, og nu håber jeg, at Gud tager sig af jer, ⁹ så I hver især finder en ny mand til at forsørge jer.« Så kyssede hun dem farvel. Men de begyndte begge at græde: ¹⁰ »Vi vil med, når du rejser tilbage til dit folk,« sagde de. ¹¹ Noomi svarede: »Nej, gå nu hjem, piger. Hvorfor vil I med mig? Jeg får ikke flere sønner, I kan gifte jer med. ¹² Jeg er jo for gammel til at få flere børn. Og selv hvis jeg blev gravid her og nu, ¹³ skulle I så vente, til mine sønner var blevet gamle nok til at gifte sig? Eller skulle I helt lade være med at gifte jer? Nej, piger, I kan få en ny mand, men det kan jeg ikke, for Gud er imod mig.«

¹⁴ Svigerdøtrene græd højt, og Orpa kyssede sin svigermor farvel, men Ruth klyngede sig til hende. ¹⁵ »Din svigerinde tager hjem til sit folk og sin gud. Tag hjem sammen med hende,« sagde Noomi. ¹⁶ Men Ruth svarede: »Nej, du må ikke få mig til at forlade dig. Hvor du går hen, dér går jeg også hen, og hvor du bor, dér vil jeg bo sammen med dig. Dit folk er mit folk, og din Gud er min Gud. ¹⁷ Dér, hvor du dør, vil jeg også dø, og dér skal jeg begraves. Jeg sværger ved Gud: Kun døden skal skille os ad!« ¹⁸ Noomi forstod, at Ruth var fast besluttet på at tage med hende, og hun opgav at overtale hende til at tage hjem til sin familie.